



4. oldal
* Szokatlan „kráter” az országúton
a régi alagútrendszer beomlása miatt

6. oldal
* Több száz csokalyi, érolaszi és nagykágyai
kiránduló a Nyíregyházi Állatparkban

8. oldal
* „A színházból nem lehet kiszerezni”
– Beszélgetés Hevesi Zoltánnal, a Griffiti vezetőjével

Eredményesek a Tulipán Kalákák

Q Parkot, temetőt tettek rendbe és járdát öntöttek közösségi összefogással

Egyre többször sikerül összehozni Székelyhídon és a hozzá tartozó településeken az embereket azért, hogy közösen tegyenek településük szebbé-, jobbátételéért a Tulipán Kaláka nevet viselő program keretében. Úgy tűnik nem csak egyre többször, hanem egyre többen is jönnek el azok, akik pár órára félreteszik napi teendőiket, mert tudják, érzik, hogy a lakóhely mindannyiunk közös ügye.

Először a csokalyi park szépült meg

* Csokalyon április végén sikerült rendbetenni a Fényes Elek parkot, az összegyűlt szorgos csapat parkot takarított, fűvet nyírt, virágokat és tujákat ültetett. Ezzel egy időben elkezdtek a parktól kicsit távolabb lévő játszótér elkerítését is. A falubeliek már a játszótér felépítésre is sokan gyűltek össze, pontosan ötvenen, azonban most már több mint hetvenen csatlakoztak a kalákához. Az arcokról le lehetett olvasni, hogy ezt a munkát senki nem nyűgként élte meg, mindenki örömmel, szívesen serénykedett.

Több száz méter új járdát öntöttek Nagykágyán

Kalákába gyűltek május 5-én Nagykágyán is az emberek, amikor is 270 méter járdát sikerült megönteni. Bár a kész betont a kiküldött gép öntötte, itt is szükség volt segítő kezekre, hiszen ezt a betont az emberek kellett simítsák és zsaluzzák. Itt húsz fő gyűlt össze, s bár köztük akadtak székelyhídiak is, ez nem gyengítette a csapatösszhangot.

Rendbetették a székelyhídi temetőt

Ugyancsak ennek a programnak alkotta fontos mozzanatát a legnagyobb székelyhídi temető rendbetétele. Május 12-én körülbelül harmincan gyűltek össze olyanok, akiknek szívügye tenni a kisvárosért. A csapat állandó magját képező kalákások mellett – a szervezők legnagyobb öröme – új arcok is feltűntek. Hozzájuk is eljutottak az előző megmozdulások sikerének hírei, és úgy érezték, részei akarnak lenni valami jónak, valami minden érdek nélküli, hasznos cselekedetnek, amelyben nincs jelentősége a pénznek vagy a társadalmi

különbségeknek, mert mindenki egyformán végzi a dolgát: munkás és értelmiségi, nyugdíjas és polgármester, vállalkozó és iskolás. Összekötötte őket a helyszín, a város legnagyobb sírkertje, hiszen talán nincs is olyan lakója a városnak, akit ne érintene a temető sorsa. Ez az alkalom nem volt látványos, zajos megmozdulás, mint a múltkorai játszótérek építése, amikor a türelmetlen, izgatott gyermekcsapat körbezsongta a munkálkodókat. Most a temető csendjében ástak, lapátoltak, cipeltek az önkéntesek. Régi sírkövek kerültek helyükre, melyeknek már az utódok sem tudták a pontos helyét. Elfeledett sírhantok tűntek elő a szemétkupacok környékéről, amint a méteres magasságú szemétkupacot csákánnyal, ásóval, lapáttal eltakarították a lelkes emberek. Akik aznap délelőtt megfordultak a temetőben, elismeréssel figyelték a májusi kánikulában szorgoskodókat.

A munkálatok egyik résztvevője, Joachimstaller Tibor helyi lakos így nyilatkozott lapunknak a kalákáról:



Az önkéntesek munkája nyomán eltűnő szemétkupacok alatt számos elhagyott sír és síremlék tűnt elő

„Nagyon örülök, hogy létrejött ez a mozgalom! Csak megköszönni lehet a résztvevőknek, hogy felvállalták a temető gondját. Igaz, évek óta, amióta Pál Imre temetkezési vállalkozó képviseli a környékbeli temetők egy részét, azóta sokkal jobb a helyzet, mint azelőtt, de mindenre neki sem lehet ideje. Minden elismerésem a je-

lenlegi polgármesteré, Béres Csabáé, aki megpróbálja fejleszteni Székelyhidat. Csak mindenhez idő kell. Az utak kövezése is nagyon jó, hogy megtörtént, nemcsak azt kell látni, hogy feltúrták a várost. Ahogy egy nemrégiben nálam járt nagyváradi barátom mondta: egy nagyobb beruházás után három év kell, míg a dol-

gok helyreállnak. Örülök, hogy a nagy beruházások mellett ilyen kis dolgokra is felfigyelnek, mint a temető rendbetétele. Hallottam, hogy visszavonta a kormány a várostól a pénzt, és mégis megpróbálnak valamit tenni. Mert ahogy a Biblia mondja, »a jámborság nem elég«, valóban szükség van tetterre kész emberekre!”

Szerettük volna tudni, mi készítette a kalákázókat arra, hogy itt legyenek, de csak nehezen, sok unszólásra tették le szerszámaikat, mint akik félnek, hogy lemaradnak, hogy túl hamar este lesz. Mert annyi még a tennivaló! Kincses Balázs, a helyi református gyülekezet presbitere szerint nagyon jó elgondolás volt a temető rendbetétele. Ez tényleg szívügy és közügy – nem kampányfogás, ahogy sokan majd emlegetik! Mint mondta, ennek részben az is lesz az oka, hogy legtöbben az RMDSZ és a polgármesteri hivatal dolgozói és tanácsosai közül jöttek el. Nehezményezte, hogy a 28 tagú presbitérium részéről mindössze hárman vettek részt a temető kitarításán, de hozzátette, reméli, hogy jövő héten többen el fognak jönni, hisz „a hit cselekedet nélkül halott”.



Legtöbben Csokalyon dolgoztak a kalákában

Folytatás a 3. oldalon

Amerikai önkéntes ismét Székelyhídon!

Helyszín: székelyhídi munkásklub.
Időszak: 2012. június 25–július 13.
Három héten át napi 2 óra oktatás.

Jelentkezési határidő: június 21.

Ár: 25 lej

Érdeklődni a 0768-247118-as vagy a 0762-830344-es telefonszámon lehet.

Szórakoztató családi vetélkedők, kézművesfoglalkozások, bográcsfőző verseny, bohócok és sok más vidám program várják a kikapcsolódni vágyó családok apraja-nagyját 2012. június 3-án a sportpályán. Szeretettel várnak mindenkit a szervezők!

Köszöntötték az édesanyákat

* Május első vasárnapján az édesanyáké a főszerep. Habár ezzel az egy nappal nem lehet kellőképpen kifejezni mindazt a jót, amelyet nap mint nap kapunk édesanyainktól, mégis ezen a napon minden gyermek felköszönti szeretett szülőjét.

Székelyhídon és a hozzá tartozó településeken az édesanyák köszöntése hagyományosan az istentiszteletek, illetve a szentmise után zajlott. Az RMDSZ jóvoltából petúniákat osztottak szét. A szép virágokért ezúton is köszönetet mondunk.

✂ F. E.



✂ A szerző felvétele

Virággal tértek haza
a mamák és nagy-
mamák a templomból

Ház

Német Andrea

Ágy:
Születés és halál.
Mindegy, hogy hol áll.

Kegy:
Síkság és hegy.
Mindegy, hogy száz vagy egy.

Emlék:
Víz és festék.
Mindegy, csak kellék.

Remény:
Puha és kemény.
Mindegy, de erény.

Ház:
Remény, emlék, kegy és ágy.
Mindegy, mert ez csak vágy.

Szalagavató ünnepségen búcsúztatták a végzős diákokat

✂ Új helyszínen, a városi sportcsarnokban tartották a Petőfi-liceum hagyományos rendezvényét

* Idén először a városi sportcsarnokban rendezték a Petőfi-liceum végzős tanulóinak szalagavató ünnepségét. A május 4-i rendezvény házigazdái a XI. A, XI. B és a XI. C osztályok voltak.

A műsorban elsőként a helyi rockzenekar rövid koncertjét tekinthetjük meg, majd köszöntötték az egybegyűlteket, a nézőket és a végzős diákokat egyaránt. A végzős osztályok ekkor már nagy izgalommal várták, hogy mi módon parodizálják ki őket a XI. osztályos diákok, és hogy hogyan búcsúztatják őket az iskolától.

Az előadások között megtekinthetünk parodizálást, tízéves osztálytalálkozót, csajos veszekedéseket, videobemutatót. Az előadások során a kiparodizált diákok nagy része ráismert önmagára, bár olyanok is voltak, akik nem látták önmagukat a nekik szánt szerepben. A műsorok nagy sikert arattak mind a végzős diákok, mind a nézők köreiben.

Az ünnepség komoly részében énekszóval és versekkel búcsúztat-

ták a XI. osztályosok a végzős tanulókat, akik közül néhányan bizony könnyes szemmel gondolnak vissza az elmúlt négy középiskolás év eseményeire.

A kitűzők átadása előtt a diákok szintén elbúcsúztak Hegyesi Viktor igazgatótól, aki a végzős tanulókkal egyszerre ballag iskolánkból, a hosszú tanítási éveket a nyugdíjas évek által kipihenni. (Békés és hosszú életet kívánunk igazgató úrnak!) Az iskola tanári kara meglepetéssel készült az ünnepelt számára, e jeles alkalommal ugyanis átadták és bemutatták a Petőfi Sándor Elméleti Liceum logóját, amely elkészítésében köszönet illeti Árus Tünde rajz szakos tanárnót.

A meglepetések átadása után az iskola végzősei megkapták kitűzőiket, s osztályfőnökeik sok sikert kívántak a továbbiakban és az érettségiben.

A szalagavató után hajnalig tartó diszkó várta a szórakozni vágyókat, amelynek a strand épülete adott otthont.

✂ Fazekas Evellin



✂ Fotók: Kóvári Krisztlán

A nagy számban összegyűlt szülők, tanárok és ismerősök teljesen megtöltötték a sportcsarnokot



A XI. osztályosok humoros jellegű műsorszámokkal köszöntötték végzős társaikat

Eredményesek a Tulipán Kalákák

📍 Parkot, temetőt tettek rendbe és járdát öntöttek közösségi összefogással



Rekordmennyiségű szemetet hordtak el a temetőből

Folytatás az 1. oldalról ✂ Medve Ferenc székelyhídi mezőgazdász, tanácsosjelölt véleménye szerint nem könnyű manapság ennyi embert összehozni egy cél érdekében. Több mint négy évtized kommunizmus tönkretette az emberekben a közösségi gondolkodást, az összefogás és cselekvés elvét. Mindent készen szeretnék megkapni a

vezetőinktől. Hangsúlyozta, hogy ösztönözni kell az embereket a közös problémamegoldásra, a közös cselekvésre. „Jó példával kell elől járni és motiválni mindenkit, hogy ne temetkezzen a saját egyéni gondjaiba. Meg kell szüntetni az elszigetelődést, megmutatni, hogy az összefogásnak mekkora mozgató ereje van!” – mondta.

A temetőkarításban részt vevő személyek

Belce Zsolt, Béres Attila, Béres Csaba, Bokor Ferenc, Codrea-Erdei Erzsébet, Costin László, Cservid Levente, Deák Szabolcs, Erdei Imre, Erdei László, Gacsádi Zoltán, Hegyessy Zsolt, Hirs Mónika, Horváth Máttyás, Kincses Balázs, Kiss József, Kokovai Csilla, Kokovai Csongor, Kokovai László, Kovács Károly, Kóvári Krisztián, Medve Ferenc, Papp László, Salánki Tamás és Szűcs Andrea.

Köszönjük a segítséget!

✂ Kóvári Krisztián

„Remélem, nagyon sokan fognak eljönni szavazni”

📍 Interjú Szabó Ödönnel, az RMDSZ Bihar megyei szervezetének ügyvezető elnökével

– Miként vélekedik a közelmúltban bekövetkezett változásokról?

– Nyilván választási kampányban sok üzenet felerősödik, remélem, nem romlanak el annyira a viszonyok, hogy utána még rosszabb helyzetek alakuljanak. Ezért amúgy mi tehetünk a legtöbbet, hiszen ha mi odafigyelünk egymásra, egységek maradunk, összefogunk és így az erős képviselő megmarad, akkor nem hiszem, hogy katasztrófaesemények fognak érvényesülni. Ott kell lenni a helyi közösségben erős képviselővel, a megyei tanácsban és a parlamentben is. Mi magyarok tudjuk legjobban képviselni saját ügyeinket.

– Úgy érzi, veszélyben vannak az eredményeink?

– Miért, Ön nem így érzi? Nézzé meg csak az elmúlt napok, hetek eseményeit. Hirtelen megakadályozták, hogy Marosvásárhelyen a magyar orvosképzésnek biztos jövője legyen, úgy akarják átszervezni a régiókat, hogy a három székely megye különböző régiókhöz tartozzon, a mi esetünkben pedig a régióközpontot Kolozsvárra helyeznék át. Nagyvárad helyett mehetnének 150 kilométerre Kolozsvárra. Amíg egy évig ez a társaság volt kormányon, a magyar főtanfelügyelő-helyettest is leváltotta – amit még Ceaușescu sem mert megtenni – a magyar igazgatókkal egyetemben. Ön szerint megváltoztak? Akkor is az erélyes RMDSZ-fel lépés oldotta meg a helyzetet és az, hogy egységes, összefogó közösségként vonult a tanfelügyelőség elé az a több ezer magyar ember.

– Ön összefogásról beszél. Mennyire valósítható ez meg?

– Szlovákiában is úgy gondolták egyesek, hogy ez luxus, most megverik a magyar gyerekeket. A helyzet ugyanaz Szerbiában is, nálunk miért lenne másként, ha egyesek



✂ archív

majd úgy érzik, mi nem számítunk? Én hiszem azt, hogy egységben az erő, hiszem azt, hogy minden magyar felelős minden magyarért, hiszem azt, hogy előre kell menni és szülőföldön kell megmaradni. Az RMDSZ ennél többet tesz: építkezik és dolgozik ezen. Ha akárki átnézi az elmúlt egy hónap sajtóját: látni fogja, hogy a Tulipán Kaláka Egyesület mozgalmához csatlakozva mennyi minden valósítottunk meg. Dolgozni kell az eredményekért: és én biztos vagyok benne, hogy ez meghozza az egységet is.

– Mire számít a választásokon?

– Remélem, nagyon sokan fognak eljönni szavazni. Ott kell lenni a döntéseknél. Ha mindannyian elmegyünk szavazni, akkor erős jelenlétünk lesz a megyei tanácsban és vezetői tisztségből tudjuk továbbra is támogatni az Érmelléket. Pár évvel ezelőtt az Érmelléken voltak a legrosszabb országutak. Ma az RMDSZ-nek köszönhetően Szatmár irányába olyan utat csináltunk, hogy nem a kátyúk, gödörök, hanem az örült száguldozók okoznak gondot, Szentmiklós és Szentjobb irányába is utat építettünk, és szinte mindenütt fejlesztettünk. Arra számítok, hogy folytatjuk az elképzeléseink megvalósítását.

✂ Ér hangja

„Mindenkinek számít – Építjük Bihart!”

📍 Interjú Pásztor Sándorral, az RMDSZ Bihar megyei tanácselnökjelöltjével

A nagyváradai 45 éves Pásztor Sándor hidrotechnikai mérnök az RMDSZ jelöltje Bihar megye tanácselnöki tisztségére. A politikussal a közelgő választások kapcsán beszélgettünk tevékenységéről és kampányprogramjáról.

– Szakmai téren mivel foglalkozik?

– A Temesvári Műszaki Egyetemen szereztem először hidrotechnikai mérnöki, majd a menedzsment szakos diplomát. Tanulmányaim befejezése után, 1992-ben visszatértem szülővárosomba, Nagyváradra, ahol kezdő mérnökként kezdtem el dolgozni. Jelenleg a Körösök Vízügyi Igazgatóságának a vezetője vagyok, mely intézmény ható- és feladatköre hat megyére terjed ki. Továbbá én vagyok a román-magyar környezetvédelmi vegyes bizottság hidrotechnikai szakértője, illetve a román-magyar ár- és belvízvédelmi közös bizottság szakértője is.

– Kérem, foglalja össze röviden eddigi közéleti tevékenységét.

– 1989-ben ott voltam a forradalom forgatógáiban Temesváron, 1990-ben a Temesvári Ma-

gyar Ifjúsági Szervezet (TEMISZ), majd 1991-ben, Nagyváradon a Magyar Ifjúsági Demokraták Szövetségének (MIDESZ) a tagja lettem. 1996-tól RMDSZ-tag, 2004-től egészen napjainkig RMDSZ-es nagyváradai városi tanácsos, illetve a helyi tanács frakcióvezetője vagyok, 2004-től tagja vagyok a Szövetségi Képviselők Tanácsának (SZKT), 2009-től pedig a nagyvárad RMDSZ alelnöki tisztségét töltöm be.

– Mi képezi kampányprogramja magját?

– A régió vízgújító medencéjének szakértőjeként sok helyen megfordultam, és sokszor szembesültem a helyi közösségek mindennapi gondjaival. Választási programom tapasztalataim nyomán fogalmaztam meg azzal a céllal, hogy egyén és közösség számára nyisson távlatokat. Terveim tíz pontban lehet összefoglalni, mindegyik fő célja Bihar megye régi hírnevének és központi szerepének visszaállítása. A különböző programok a következő dolgokra vonatkoznak: Bihar megye és Nagyvárad régióközpontként kell működjön, legyen szó akár gazdasági életéről, kultúráról, sportról vagy egészség-



✂ rowater.ro

ügyről; az egyetemi oktatás színvonalát emelni kell, a szakembereknek munkát kell biztosítani, hogy ne csak otthonuktól távol, hanem otthon

is képességeikhez méltó helyen tudjanak dolgozni; ésszerűen ki kell használni a pályázati lehetőségeket; az infrastruktúrákat bővíteni kell az út- és szennyvízhálózati rendszerek kiépítése által; a kistérségi sajátosságra épülő brandek életre hívása; a gazdaság fejlesztése, felvásárló egységek, piacok vagy standok kiépítése; valós és nem csak reklámszerű környezetvédelmi programok megszervezése; élhetőbb életet biztosítani a megye lakosainak, megfelelő területrendezési programok kidolgozásával (<http://pasztor.sandor.ro/program>).

– Milyen gondolatok fogalmazódnak meg Önben az elkövetkezendő választások kapcsán?

– Választásra készülünk. A választás lehetőség. Lehetőség a továbblépésre, lehetőség a változásra. A kérdés csupán az, hogy honnan indulunk, merre visz az utunk, és van-e bennünk akarat a továbblépésre? Tudunk-e tárgyilagosan visszatekinteni az eddig megtett útra, tudjuk-e a helyes irányt tartani, van-e bennünk következetesség céljaink megvalósításában?

✂ Ér hangja

Hiphoptáncosok nemzetközi sikere

🌀 Röppenő léptekről Szabad léptekre cserélték a nevüket

* A tisztes harmadik helyet nyerte el Free Steps (korábbi nevén Flying Steps) székelyhídi hip-hop táncsoport a 15. ECDS nemzetközi táncversenyen Budapesten.

A felhívásra az interneten akadtak rá, s természetesen azonnal leadták a jelentkezésüket, megragadva ezzel az alkalmat, hogy átéljék első óriási sikerüket, maguk mögött hagyva így 11 másik, ugyancsak tehetséges csapatot. A május 6-án lezajlott versenyen mindössze hat táncos vett részt, (technikai okok miatt), bár a teljes csapat ennél jóval nagyobb számú, és az amatőr junior csoport

Miért változtatott nevet a Flying Steps?

A Mészáros Ildikó által néhány éve alapított Flying Steps (= röppenő léptek) csapat új nevet is kapott: Free Steps (= szabad léptek) néven hallhatunk róluk a továbbiakban. A névváltoztatásra az adott okot, hogy kiderült, hogy már létezik egy Flying Steps nevet viselő híres hip-hop táncsoport Németországban, így a székelyhídi táncosok nem viselhetik hivatalosan ugyanazt a nevet. De úgy látszik, az új név és persze a néhány év alatt elért hatalmas fejlődés meghozta a csapat sikerét.

kategóriában indultak. A versenyzőket egy tíz tagból álló zsűri tekintette meg, majd pontozták a produkciókat. Köztük ott volt a Megasztár 6. szériájából ismert Bihal Roland, a Megasztár tánckar néhány tagja, az egykori Bestiák együttes énekesnői, illetve több nemzetközileg is elismert profi táncos.

A Zoltán Erika és férje, Robby D. által működtetett tánciskola-hálózat 15. alkalommal szervezte meg ezt a rendezvényt, melynek a pestszentimrei sportkastély adott otthont. Ez a vetélkedő jó lehetőség arra, hogy felfedezzék az amatőr tehetségeket, s azok összemérhessék erejüket egymással. Ugyanakkor a profi kategóriában induló versenyzők ösztönözni tudják a többieket, hogy még keményebben dolgozzanak a további sikerekért.

Ez a sikerélmény ösztönzőleg hatott a táncosokra a jövőt illetően. Azóta is szorgalmasan gyakorolnak, dolgoznak a fejlődésért, a további győzelmekért és a szebbnél szebb együtt átélt élményekért.

Mi ezúton is gratulálunk nekik és sok sikert kívánunk a továbbiakban!

🌀 Major Zsuzsa

Hegyközszentmiklósiak a Tulipán kézilabdakupán



🌀 A szerző felvétele

* Tavalyhoz hasonlóan ismét második lett a hegyközszentmiklósi női „felöltött” kézilabdacsapat az RMDSZ Tulipán-kupán. A verseny házigazdája eredetileg Albis volt, de az esős idő megakadályozta a szervezőket abban, hogy a helyi sportpályán rendezzék meg a hagyományossá vált tornát. Az új helyszín a margittai sportterem lett, ahol fedett pályán mérheték erejüket a meghívott csapatok.

A női kupát az Ottomány szerezte meg, másodikok a szentmiklósiak, harmadik az albisi csapat.

A fiúknál nagy csatározás után az I. helyen Élesd végzett, őket követte a II. helyen Ottomány és a III. helyen Albis zárta a sort.

A bajnokság végén a szervezők mindenkit megvendégeltek egy tányér meleg gulyáslevesvel.

🌀 Zsigmond Levente

Szokatlan „kráter” az országúton

🌀 Régi alagútrendszer beomlása zavarta meg a közlekedést

* Nem metróvonal épül a Sörkert előtt, de nem is mélygarázs, nem egy túlméretezett esővízlevezetőt látunk, meteorit se csapódott



be, nem római kori leleteket keresnek a település szívében (az egy másik város), nem politikai árokásás folyik (itt legalábbis), de mégcsak nem is az életszínvonalunkat keresik mások. (A képek alapján joggal találgathatott a kedves olvasó, vajon mit lát, ezért gyorsan szeretnénk elejét venni bármilyen híresztelésnek.)

Úgy tűnik, a Királykút-oldal és a Felsőváros alatti, amúgy kiterjedt alagútrendszer egyik szakasza éppen a Nagyvárad-Szalmánémeti közötti, nemrég felújított főút alatt húzódott – talán évszázadok óta – egészen múlt szombatig, mert akkor aztán a háromrétegű aszfalt gondolt egyet, és elkezdett kilyukadni. De csak szép lassan, hogy az illetékesek is vegyék észre. Alig két nap alatt aztán ez a tekintélyes kráter lett belőle.

A „szakadék” körül kisebbfajta „katasztrófaturizmus” indult meg, mert hát ekkora gödröt még Romániában sem lehet csak úgy látni az utakon. Reméljük, a betömés sikeresebb akció lesz, mint sok kisebb társáé szerte az Érméleken...

🌀 PhD



A nemrég felújított országút alatt évszázados alagútrendszer húzódott



🌀 A szerző felvétele

Már méricskélnek a gödör betömése érdekében



A bámszokdók sajátos katasztrófaturizmusa a szokatlan hely körül

Kell még egy szó... Székelyhídon is

☞ A turnézó M. M. Pódium színház színes műsorral szórakoztatta a közönséget

☞ Kóvári Krisztián

* A nagyváradai M. M. Pódium színház *Kell még egy szó...* című előadását mutatta be Székelyhídon május 10-én a múzeum épületében a Tavaszodó Tulipán Turné egyik állomásként. Az ingyenes előadás központi témája a nemzet volt, a társulat tagjai a magyarságról szóló versekkel és dalokkal mutatták be nemzetünk jó és néha kevésbé jó oldalát is. Az előadás üzenete azonban mégis csak az volt, hogy legyünk bármilyenek is, mi magyarok mindnyájan összetartozunk, s büszkék lehetünk magyarságunkra.

Az előadás első felében ismert magyar előadók dalai és versei váltakoztak a társulat művészeinek előadásában, majd Béres Csaba polgármester köszöntötte a társulat tagjait és minden jelenlévőt. Röviden beszélt a napokban zajló munkálatokról és a közeli tervekről, majd elmondta, hogy miért is fontos mindenkinek élni a szavazati jogával. Ezután következett az előadás második fele, melyben híres magyar operettársulatok szerezték jókedvet a közönségnek. Az előadóművészek Farkas Beatrix és Korda Árpád (tánc), Kele Krisztina és Szallós Tünde (ének), valamint Meleg Attila társulatvezető (vers) egy igazán kellemes órát szereztek annak a körülbelül ötven főnek, akik eljöttek az előadásra, hogy egy kicsit kizökkenjenek a hétköznapi szürkeségéből.

☞ Pap Enikő



Dalokkal, versekkel, tánccal erősítették a nemzettudatot a nagyváradai társulat művészei

Székelyhídi győztes az Adj, király, katonát! döntőjében

* Székelyhídi versenyző, Murgui Orsolya is tagja a VI. Adj király, katonát! csoportos vetélkedő döntője győztes csapatának.

A döntő próbái egy család és benne különösen a gyerekek életét követék nyomon. A verseny résztvevői mind ennek a nagy családnak a tagjai voltak. A versenyzők először szüleik megismerkedésének történetét mesélték el, majd nevet választottak maguknak, illetve egy családi képet rajzoltak. Ezt követte

az összetartás, a tudás és a szeretet próbája, míg végül egy rövid jelenetben egy pillanatképet mutattak be a család életéből. A próbákat legügyesebben teljesítő csapatok jutalomban részesültek.

Gratulálunk Murgui Orsolyának és csapattársainak - Cseke Alpár (Csíkszentsimon), Horváth Adrián (Nagyenyed), Szigeti Nimród (Marosvásárhely) - az április végi kolozsvári megmérettetésen való sikeres szereplésükért!

☞ Ér hangja

Hatásosan érveltek a beszéd ifjú mesterei

☞ Székelyhídi diákok eredményes szereplése a kézdívásárhelyi Kossuth Lajos-szónokversenyen

* Először voltak székelyhídi résztvevői a középiskolásoknak meghirdetett XII. Kossuth Lajos-szónokversenynek, amelyet hagyományosan Kézdívásárhelyen szerveztek meg április végén, a Bod Péter-napokkal egyidőben. A két XI. osztályos diák közül Pop Richárd dicséretben részesült, Preznyák László 5. helyezést ért el.

Két volt színjátszósról lévén szó, a szereplés egyik székelyhídi versenyzőnek sem okozott gondot, már csak a retorika tudományában kellett elmélyedniük, ugyanis a maximum hatperces szónoklat szövegét a diákoknak kellett előre megírni. A felkészülésüket tanáraik, Holczman Iлона és Hevesi Zoltán segítették.

Első nap csak az előre elkészített beszédekkel kellett elmondani, majd

szombaton egy helyben húzott téma (idézet vagy közmondás) alapján kellett háromperces beszédet tartani, amire húszperces felkészülési időt kaptak a versenyzők. Nagy öröm volt hallani a mi székelyhídi diákjainkat, hogy milyen éretten gondolkodnak, és milyen hatásosan tudják előadni mindezt. Az általuk húzott témák álljanak itt gondolatébresztőnek: „A gyávák minden nap meghalnak, a hősök csak egyszer”; „Miért vágja minden férfi át a nőket, és miért várjuk mégis újra vissza őket?”.

Köszönjük iskolánk alapítványának, a Scola Nostrának, a székelyhídi városi tanácsnak és a kézdívásárhelyi Bod Péter Tanítóképzőnek, hogy állták a hosszú út anyagi oldalát.

☞ Jagos Helén

Négy tonna használt eszközt adtak le a legutóbbi e-hulladékgyűjtésen

* Ismét elektromos és elektronikai hulladékgyűjtést szerveztek Székelyhídon és a hozzá tartozó falvakban, Csokalyon, Érköbölkúton, Érolasziban, Hegyközsentmíklóson és Nagykágyán május 19-én. Az akció lassan már megszokottá válik településünkön, hiszen a tavalyi év folyamán kétszer is megszervezték a tavaszra, illetve ősze időzített hulladékgyűjtést. A lakosok minden alkalommal nyitottak voltak a kezdeményezésre. Mivel egyre többen csatlakoznak a megmozduláshoz, ezért idén már eggyel több

gyűjtőpontot jelöltek ki, mint tavaly. Így a falvakon egy-egy, míg Székelyhídon összesen öt helyen lehetett leadni a régi, meghibásodott elektromos készülékeket.

Ez alkalommal összesen négy tonna e-hulladékot gyűjtöttek össze, s ezek leadását ismét tombolanyereményekkel jutalmazták: öt porszívót, tíz kézi robotgépet és öt fűrógépet sorsoltak ki az e-hulladékokat leadók között.

☞ P. E.



Számos fölöslegessé vált elektromos és elektronikus hulladékot hoztak a gyűjtőpontokra

☞ Csorba Kinga

Utazás a Nyíregyházi Állatparkba

☞ Több száz csokalyi, érolaszi és nagykágyai látogató az emlősök, hüllők, halak és madarak otthonában



Maradandó élmények vártak a kirándulókra a magyarországi létesítményben

* Kétszáznál több csokalyi, érolaszi és nagykágyai lakos látogatott el a Nyíregyházi Állatparkba május 13-án. (A székelyhídiak számára már volt egy ugyanilyen kirándulás szervezve április végén.) A felhívásra szép számban jelentkeztek családok, baráti társaságok, így vasárnap reggel a rossz idő ellenére öt busz is útnak indult, tele kíváncsi, jókedvű emberekkel. A kirándulók között

minden korosztály képviseltette magát óvodástól nyugdíjasig. A résztvevőknek csak a belépők árát kellett kifizetniük, az útiköltséget nem.

A Nyíregyházi Állatpark harminchektáros területen fekszik, és úgynevezett földrészekre van osztva. A látogatók megfigyelhették, hogy melyik kontinensen milyen állatok élnek és hogyan. A lelkes felkiáltásokból, gyerekcagásból arra lehetett következ-

tetni, hogy a körülbelül 320 fajnak otthont adó létesítmény mindenkit lenyűgözött. Ekkora terület bejárása és számos emlős, hüllő, hal és madár, valamint növényfaj megcsodálása után délután öt órakor a társaság kellemesen elfáradva indult haza.

Az egynapos kirándulást a Pro Székelyhíd Egyesület és a székelyhídi RMDSZ szervezte.

☞ Pap Enikő

Románszky és Péchy barátsága

A patikárius Románszky Berci bécsi lekvárt – így nevezték köznyelven a hashajtót –, kevergetett a patikában. Mindennapos vendége volt a szomszédban lakó Péchy Gyurka, a későbbi Lakatos-féle malom tulajdonosa.

Egyik nap megkérdezte a szorgalmaskodó Bercitől: – Ugyan mit kevergetsz Berci?... Jó ez?... Talán valami étvágycsináló?...

– Köhögésre jó! – felelte nyugodtan Románszky.
– Jaj, én éppen köhögök, megkóstolhatom?
– Persze. Itt egy spatula, kóstold meg!

– Te Berci, ez finom! Ehetek még?

– Hogyne, amennyit akarsz – mondta Románszky jóindulatúan.

Pár napig nem jelentkezett Péchy a patikában. Románszky, gondolta, elsétál a malomig, megnézi, mit csinál a barátja?

Péchy pizsamában könyökölt az ablakban, és a Corpus turist bifláza, mivelhogy joghalgató volt a nagyváradi egyetemen, készülnie kellett a vizsgákra.

– Mi van Gyurka? – kérde Románszky –, köhögsz még?

– A fene a jó dolgot! – felelte Péchy –, mióta megettél, köhögni sem merek, nem merek a lakásból kimozdulni!

☞ Forrás: Nánási Zoltán:

Egykori székelyhídi történetek, mindennapi apró villanások, anekdoták

A munka organizációja

☞ A Székelyhídi Hírlap 1911. június 22-i cikke



son el.

De a vállalkozó fő előnye és az iparos fő hátránya az, hogy míg a vállalkozó kellő élelmeséggel a vevőközönséget bírja magához vonzani és ért vele

A boltokban árult „osztrák eredetű iparcikkek” legnagyobb része nem gyári és gépgyártmány mint ahogy a közönség ezt tévesen hiszi, hanem többnyire épp olyan kismestereknek a munkája, mint a mi kisiparosaink. Különösen áll ez a bútorokra nézve. A bécsi és Bécs vidéki eredetű áruk, melyekkel a magyarországi raktárak [at] túltöltték (eredetiben: 'raktárak túltömvék' – szerk. megj.), sokkal kevesebb szakértelemmel bíró kismester[ek] műhelyéből kerültek ki, mint aminők a mi önálló asztalosaink. Csak abban van a különbség, [a]hogy ezen készítmények értékesítése történik a gyárosként szereplő cég által. A vállalkozó cég ama kismestereket állandóan ugyanazon nemű munkával foglalkoztatja, munkaerejüket a legvégsőig menő mérvben és a lehetőség leszorított olcsó áron használja ki. Ezáltal jut abba a helyzetbe, hogy nagyobb távolgatásra is versenyezhesen a saját számlájukra dolgozó kisiparosokkal.

Az így létrejött munka inkább tetszetős, szemrevaló, mint jó. Ezt már abból is látjuk, hogy igazán tartós, szolid árucikkekben a nagyobb iparos nem is hagyja magát kiszorítani, hanem megállja a helyét. Csak ahol a vevő főképp az olcsó árra néz, azonnal készen van hitelbe akarja venni a portékát, kerekedik felül a raktáros; persze, hogy a vevőközönség legnagyobb részének ezen a kereskedők által nyújtott előnyök nagyon is inyére vannak. Mert manapság még a látszólagos jómódban levő polgári elemnél is néhány forint szerepet játszik; a vétellel vár az utolsó pillanatig és akkor aztán mindjárt is kell az árú, nem várhatja be, míg azt az iparosmester rendelésre rendesen, nem is pontosan a megígért időre elkészíti, és végre csak kevés mesterember van abban a helyzetben, hogy hitelre vagy részletfizetésre adhas-

bánni, a kisiparosnál meg éppen hiányzik a munkája értékesítéséhez föltétlenül szükséges kereskedelmi szellem. És ekkor meg jó is, ha nemigen bocsátkoznak bele üzleti bonyaldalmakba, mert csak veszítenének rajta.

Mindezekből a tanulság ez: a mai viszonyokban a boldoguláshoz nem elég csupán jó iparosnak lenni, hanem jó kereskedőnek is kell lenni.

Csak hogy az a baj, hogy e két tulajdonságot ritkán lehet egy és ugyanazon emberben megtalálni.

Miképp lehetne azonban a boldoguláshoz szükséges két elemet egyesíteni?

A munka organizációja

A boltokban árult „osztrák eredetű iparcikkek” legnagyobb része nem gyári és gépgyártmány mint a közönség ezt tévesen hiszi hanem többnyire épp olyan kismestereknek a munkája, mint a mi kisiparosaink. Különösen áll ez a bútorokra nézve. A bécsi és Bécs vidéki eredetű áruk, melyekkel a magyarországi raktárak túltömvék, sokkal kevesebb szakértelemmel bíró kismester műhelyéből kerültek ki, mint a minők a mi önálló asztalosaink. Csak abban van a különbség, hogy ezen készítmények ér-

Erre az életfontos kérdésre csak egy megfontolt mód existál. Ha egymással szövetkeznek olyanok, kik e két tulajdonsággal külön-külön bírnak.

Sok szövetkezet alakult és bizony nagyobb része nem felelt meg a beljük helyezett reményeknek. Tudjuk, hogy nagyon sok szövetkezet ment tönkre és sodort magával még nagyobb nyomorba számos kisebb existenciát.

Egyetlenkedés a korlátozott látkörön belül való ténykedés, tekintet nélkül a szűk látókörön kívül eső viszonyokra voltak a buktatói a szövetkezet fennkölt eszméje önzetlen úttörőinek.

E példák azonban okulásra és ne visszarettentésre szolgáljanak. Mert látjuk, hogy ahol a szövetkezetek önzetlen és jól kormányzó kezekbe jutottak, ott nehézségek dacára elérték céljukat.

Állásbörzére várnak mindenkit Székelyhídon

A Palladium broker romániai pénzügyi tanácsadó cég június 5-én, kedden, 17 órai kezdettel a székelyhídi polgármesteri hivatal tanácstermében bemutatkozott Székelyhíd és vonzáskörzetében élők számára.

A cég a magyarországi Brokernet leányvállalata, így Közép-Európa legnagyobb pénzügyi tanácsadó cégcsoportjához tartozik. 2011. júniusától kapták meg a jogi lehetőséget a munka elkezdésére. Tanácsadó kollégák közvetítésével mind magánemberek, mind pedig cégek részére nyújt olyan egyedi, exkluzív termékeket, amiket a piacon senkitől sem kaphatnak meg az ügyfelek. Több területre is keresnek munkatársakat, a szakmát pedig megtanítják mindenkinek. A központi oktatások románul folynak, így aki tud magyarul, annak is szükséges a valamilyen szintű román nyelvtudás. Aki pedig csak románul tud, annak is nagyon jó, mert a magyar nyelvű előadásokat tolmácsok fordítják.

Elsősorban olyan vezető kollégát keresnek, aki tud magyarul és románul is, és képes a Székelyhídhöz tartozó munkatársak munkáját összefogni, koordinálni. Itt az alapelvárás a jó kommunikációs képesség, céltudatosság,

dinamizmus. Az sem baj, ha van felsőfokú végzettsége, de nem elsősorban ettől függ, hogy ki alkalmas és ki nem. Továbbá tanácsadó kollégákat is keresnek. Itt az alapelvárás minimum az érettségi diploma megléte, s természetesen más feladatai vannak, mint a vezetőnek. Mindkét terület végezhető teljes és részmunkaidőben, megbízások jogviszonyban való foglalkoztatással. Ezenkívül keresnek még kifejezetten részmunkaidős munkára olyan, lehetőleg diplomás munkatársakat, akik piackutatással segítik a kollégák munkáját, mintegy előkészítve a szerződéseket.

Minden területen kiemelten magas jövedelmet lehet elérni.

Érdeklődni és jelentkezni a részvételre dr. Taksonyi Veronika területi igazgatónál lehet a 0756-845329-es vagy +36-70-4547686-os telefonszámon vagy a veronika.taksonyi@gmail.com e-mail címen.

Ne hagyja ki ezt az akár sorsfordító lehetőséget! Jöjjön el, hallgassa meg a nagy tudású előadókat! Informálódjon, kérdezzen, döntsön jól! Több információt találhatnak a következő honlapon: <http://palladium-broker.ro/palladium/media.php>

SZEMVIZSGÁLAT

MAGYARORSZÁGI ORVOSSAL PÉNTEKENKÉNT A SZÉKELYHÍDI POLGÁRMESTERI HIVATALBAN!!!

Vegegye igénybe szolgáltatásainkat:

- ingyenes szemvizsgálat (csak szemüvegrendelés esetén);
- felnőtt- és gyermekkeretek nagy választékban;
- szemorvosi tanácsadás.

ÓRAREND:

- június 1., péntek 11-14 óra között
- június 15., péntek 11-14 óra között
- június 29., péntek 11-14 óra között

Simonyi József-emléktáblát avattak

Érmelléki művészek és huszáregyesületek is részt vettek a debreceni rendezvényen

* Székelyhídi küldöttség is jelen volt azon az ünnepségen, amelyet a Pro Patria Alapítvány 20., valamint a Simonyi Óbester Regionális Szervezet megalakulásának 10. évfordulója alkalmából szerveztek a debreceni megyeházán május 11-én.

Az ünnepségre érkezők számára a zenei aláfestést a megyeháza udvarán felcsendülő fúvószenekar játéka, majd Nagy Csaba tárogatóművész igényes játéka szolgáltatta.

A rendezvényen emléktáblát állított a köztudatban „a legvitézebb huszárként” megmaradt Simonyi József ezredes (1771–1832) emlékének az egykori Fehér ló fogadó helyén jelenleg álló megyeháza előterében a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat, a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal és a Pro Patria Alapítvány. Az emléktáblát Kocsis Róbert, a Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés alelnöke és dr. Vasas Lászlóné, a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal főigazgatója leplezték le, majd Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi római katolikus és Csúry István királyhágómel-



A Pro Patria Alapítvány többek között Béres Csaba polgármestert is kitüntette a Regionális Simonyi Napokhoz nyújtott közreműködéséért

léki református püspök szentelte meg. Az avatóünnepségen Meleg Vilmos nagyváradi színművész előadásában elhangzott Arany János Örökség című költeménye, később a *Magyarnak lenni* című összeállítás. A *Himnusz* eléneklését követően

Simonyi életét, munkásságát Kocsis Róbert méltatta, Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere pedig a magyar történelem legnagyobb tragédiájának fájdalmairól beszélt. „A Magyarországra kényszerített trianoni békediktátummal a magyar nemze-

tet külső hatalmak igazságtalanul és méltánytalanul szétszaggatták. A Trianon által okozott nemzeti tragédia kitörölhetetlen, máig feldolgozatlan nyomot hagyott a magyar nemzet tudatában. Am ennek ellenére, mi az Anyaország határain túl élő magyarok büszké vagyunk magyarságunkra, múltunkra, nemzetünkre, és azért dolgozunk, hogy gyermekeink is büszké lehessenek ránk a jövőben” – mondta városunk vezetője. Béres Csaba kitüntetést vehetett át a Pro Patria Alapítvány részéről a 10. Regionális Simonyi Napok szervezésében nyújtott közreműködéséért.

Az ünnepségen jelen voltak a bihariószegi és a szentjohi huszáregyesületek tagjai is, akik a rendezvény alatt díszőrséget állva tisztelegtek Simonyi emléke előtt.

A *Szózat* eléneklése után a jelenlévők átvonultak a székelyhídi képzőművészek alkotásaiból összeállított tárlatra, amelyet Gavrucza Tibor, a Bihar Megyei Tanács kulturális bizottságának elnöke nyitott meg.



Simonyi József óbester (ezredes), a magyar lovasság példaképe

A tárlaton az említetten kívül Juhász Imre és Kerekes Zsuzsa alkotásait csodálhatták meg a jelenlévők.

A rendezvény vendégfogadással zárult, ahonnan nem hiányozhattak a finom magyaros ízek, valamint a méltán híres ermelléki borok sem.

✂ Fekete Katalin

Látványos díszállat-kiállítás a székelyhídi múzeumban



✂ A szerző felvételei

Mindenki simogatásának tárgya: a pítón sikeres „bemutakozása”



A nyulak és a csincsillák is nagy sikert arattak a gyerekek körében

* Díszállat-kiállítást tartott a székelyhídi múzeum épületében az ebesi (Hajdú-Bihar megyei község) Mélység Akvarisztika Kft. Az egynapos állatbemutatót több mint 400 látogató tekintette meg. Az iskolások és az óvodások szervezett csoportokban érkeztek e különleges tárlatra, de a felnőttek is szívesen betértek a látványos állatok megtekintésére. A gyerekek nagy érdeklődéssel csodálták a különlegesebbnél különlegesebb állatokat, s külön élményt jelentett nekik, hogy néhányat megsimogathattak, a kezükbe is foghattak. A legnagyobb siker az óriáskígyók családjába tartozó boának és pítónak volt. Nagyon érdekesnek bizonyult a krokodil is, akinek kiszámíthatatlan természete és éles fogai miatt egész nap a ketrecében kellett maradnia. Sokszor mozdulatlanul figyelte szemlélőit, máskor pedig villámgyorsan rohant le fel ideiglenes börtönében.

A különleges kiállítás látogatói találkozhattak még papagájokkal, zebra-pintyekkel, lógófülű nyuszikkal, hörcsögökkel, tengerimalacokkal, futóegerekkel, csincsillával, ékszerteknőssel, mókusokkal, óriás csótányokkal és az akváriumokban békésen úszkáló díszhalakkal is. A látogatók igen bátorak bizonyultak, hiszen a gyere-

kek közül szinte mindenki megfogta, megsimogatta és a bátrabbak még a nyakukba is tették az óriáskígyót. A kiállításnak akadtak visszatérő vendégei is, akik a délelőtti látogatás után délután is beugrottak egy kis hullősíogatásra.

Tudományosan bebizonyított, hogy az állatok jótékony hatással lehetnek az emberekre, hiszen házi kedvencünkötől feltétlen szeretetet és elfogadást kapunk. Ő mindig örül, ha látja gazdiját nem számít, hogy az jól vagy rosszul teljesített a munkahelyen vagy az iskolában. Ennek a mai, erősen teljesítménycentrikus világban komoly értéke van. Az állatok képesek felismerni az emberi érzelmeket, és annak megfelelően viselkedni. Jelenlétük serkenti a spontán érzelmkifejezést és ezáltal csökkenti a stressz, szorongás érzését.

Látva azt a felszabadultságot, ahogyan a látogatók a kisállatokhoz viszonyultak, reméljük, hogy sikerült élményt és felejthetetlen perceket szerezniük kicsiknek és nagyoknak egyaránt.

A Mélység Akvarisztika Kft. kínálatával ezennél keddenként a piacon találkozhatnak az érdeklődők, ahol meg is lehet vásárolni a kis kedvenceket.

✂ F. K.



Nem színes, nem tollas-puha, mégis a nyakukba vehették a boát a bátrabbak

„A színházból nem lehet kiszerezni”

Beszélgetés Hevesi Zoltánnal, a Griffiti Dráma- és Filmműhely vezetőjével

Fotók: Ifj. Major Lajos/archív

– A nevről nekem először a grafiti szó jut eszembe. Hogyan történt a nem mindennapi névválasztás?

– Nem áll messze az igazságtól, de ez csak az érem egyik oldala. Először a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum diákszínjátszó csapataként szerepeltünk az első versenyeken. Azonban úgy gondoltuk, hogy valószínűleg nem túlzottan fognak örülni sehol sem ennek a két kilométeres névnek, ami semmilyen oklevélre sem fér rá rendesen, ezért gondolkodni kezdtünk. Majd jött a Bihari Értékeink nevezetű vetélkedő, ahol valamilyen helyi legenda alapján kellett nevet választani a csapatnak, így lettünk Griffek, a griffmadár legendájából kiindulva. Ezt ötvöztük a csapat átlagéletkorával, ami ifi, a ti végződés pedig valóban kicsit a grafitit idézi, hisz nem hagyományos közsínházi, hanem egy alternatív műfaj képviselő csapatról volt és van szó. Így lett a nevünk Griffiti.

– **Hogyan jött létre a színjátszókör?**

– Az egész tulajdonképpen egy versennyel indult 2004 őszén, egyszeri és megismételhetetlen alkalomra toborzott csapattal. A kiskunfélegyházi Petőfi Sándor Szakközépiskola diákszínjátszó fesztivált hirdetett, amelyre a mi székelyhídi névvel is meghívást kaptunk. A felkészülésre mindössze három hét áll rendelkezésre, és vigaszt az is elhangzott, hogy nézőként is részt vehetünk, ha nem érezzük magunkat eléggé felkészültnek a megmérettetésre. Ám ezt az ötletet hamar elvetettük, és belevágtunk a munkába. Az eredmény bennünket is igencsak meglepett: különdíjat kaptunk „az újszerű színházi látásmódért” megnevezéssel. Nocsak! – ezen igencsak elgondolkodtunk, és végül a folytatás ötlete tűnt a legérdekesebbnek. – **Melyek azok a pillanatok, amelyek mély nyomot hagytak a csapat életében?**

– Számos ilyen alkalom volt. Tulajdonképpen minden pillanat mély nyomot hagy. Nagy megerősítés az, hogy bármilyen rendezvényen vetünk részt, szinte mindig díjjal térhet-

tünk haza. Sok helyen megfordultunk: Partiumi Diákszínjátszó Fesztivál (PADIF), Országos Diákszínjátszó Fesztivál (ODIF), Derecske, Cellőmölk, Zsámbék, a budapesti Örkényszínház és a lista igencsak hosszúra nyúlik. Volt, hogy felnőtt színházakkal vagy félprofikkal kellett megküzdeni, de mindig emelt fővel távoztunk mindenhol. 2006 februárjában elkezdtek az Orwell *Allatfarm*-ját játszani, ami a csapat virágkoraként említhető. Tizenhat alkalommal vittük színpadra, és igencsak magasra tettük vele saját magunk számára a lécet. Meggondolhatatlannak tűnt. Talán ez is volt az egyik fő kiváltság, hogy 2009 és 2011 között két éves szünet következett. Meg persze az ellenszél, amelyben a csapatnak folyamatosan dolgoznia kellett. Egy kisvárosban, ha a semmiből eredményeket érsz el, ha öt országos fesztivált megnyersz, többen pedig különdíjas vagy, az rögtön gyanús, azt le kell lőni, mert hát a provincializmus és az újjal szembeni bizalmatlanság mélyen a lelkekbe van ivódva.

– **Hogyan történt a nagy visszatérés?**

– Sok minden történt a két év alatt. Sikerült elmélyítenem a tudásomat diákszínjátszás és drámapedagógia terén, és köszöntem szépen, jól megvoltam, nem is gondoltam egy esetleges visszatérésre. Egy nyári táborban egy rendező barátom azonban a következőt mondta, mely nagyon meglepett: „Meglátod, Zoli, a színházból nem lehet kiszerezni.” Én természetesen vehemenssen tagadtam, de ő a bölcsök hallgatásával rámhagyta. Ő már akkor látta azt, amire én is hamarosan rájöttem, hogy milyen mély igazság van ebben az egyszerű mondatban. A visszatérés előzménye tulajdonképpen egy természetfilm volt, a *Miénk itt az Ér* nevű produkció, amely olyan jól sikerült, hogy kedvet kaptunk a filmes szak-



mához. Hamarosan elkészült első, *A kockás kabát* című filmünk, majd nem olyan rég a második, *A mesének legyen jó vége* nevű alkotás. A filmekkel a nevünk is átalakult Griffiti diákszínjátszó társulattól Griffiti Dráma- és Filmműhellyé.

– **Mit jelent számotokra a színház?**

– A színház teljesen másról szól, mint a filmvilág. Míg a film az íráshoz hasonlóan valami rögzített értelemegészt jelent, addig a színház megtanít a jelenben élni. Arra, hogy nem lehet egy elszalasztott pillanatot máskor megélni, most kell tudni megtapasztalni, mert hamar elszáll. Ugyanakkor felhívja a figyelmet a hibáinkra: a kényelemre, rutinra, melyek az előadás halálát jelentik. A színházat nem lehet rutinból játszani, meg kell élni, meg kell érte szenvedni, megkönyyezni vagy szívből kikacagni. A színház folytonos keresés. Nincs olyan, hogy megtaláltam valamit, csak pillanatok találunk rá, de utána újrakezdődik minden keresés. Közébe, de amolyan sürített élet, amely megtanít arra, hogy

intenzívebben megéljük az úgynevezett civil életet is.

– **Ha a Griffiti egy szó lenne, melyik lenne az?**

– A Griffiti mindig is kuriózumnak számított a székelyhídi közéletben. A legtöbben értetlenkedve nézték és nézik a tevékenységét, mert a megszokottól eltérően szakmai színházként fehér hollónak számít errefelé. Ugyanakkor kissé bírálja és ki is szeretné mozdítani a kényelembe tespedt embereket a mindennapi taposómalomból. A csapat nagyon sok ember számára azt a közeget jelenti, ahol felnött, kinyílt, megtalálta önmagát. Egy helyet, ahol jó lenni, ahová jó járni, ahol megszabadulhatsz az előítéletektől, ahol olyan érzéseket és élethelyzeteket élhetsz át, melyekkel lehet, hogy soha nem találkozol majd a külvilágban. Egyfajta valódibb élet, amely eltér a szürke hétköznaptól. Ha egy szóval kellene jellemezni, akkor a szabadulás vagy szabadság lenne az.

Ványa Blanka



Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könynyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között. **FIGYELEM! Egy megfejtő csak egy szelvényvel játszhat!**

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE: _____

Név: _____ Telefonszám: _____

Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be az *Ér hangja* dobozba június 4-ig, melyek a következő helyeken lehet megtalálni: SZÉKELYHÍD – Petőfi Sándor Elméleti Líceum könyvtára, Székelyhídi Városi Könyvtár, Magyar papírbolt, Sidy pud (a kórforgalom mellett), ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, ÉROLASZI – ABC, HEGYKÖZSZENTMIKLÓS – ABC.

Előző számunk keresztrejtvényének megfejtői közül könyvet nyert: Czapp Gyöngyi, Medve Károly, Szenkó Renáta (mindhárman Székelyhídről)

KERÍTÉS RÉ- SZE LEHET RÓMAI 6 ÁGYBÉTÉT	DÁTUMRAG FÜLÉVEL ÉRZÉKELE KISSE NYERI!	KETTÉVALIK INDULATSZO	A SZÉLEIN TÜZI	FOLYADÉK SPANYOL MEG- SZÓLTÁS	LISSAN LÉPKEDŐ TÖLTŐTOLL KELLEKE
ÖRÖKZÖLD BOKROS NÖVÉNY		GÖRÖG BETŰ JARUNK RAJTA			
	ARRABB- MOZDÍTÓ TÖRÖK FOUR VOLT			IKESIGE VÉGZŐDÉSE FUND- MENTUM	
A HÉT VEZER EGYIKE PARATLAN TEREP!	RÉGI SÜLY- MERTÉK NÓTA		HÜROS HANGSZER JÓ, ROMÁNUL		
ÚJ ÉTEL- ADAG, REPETA BAROMFI		FEJSZE ÉRTÉKE 3,14		A.A.T. NEVELŐ	
		BECÉZETT SZÜLŐ ORVOSNÁL MONDJUK			
MEG- FEJTÉS					NULLA

Ér hangja

Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti a Pro Székelyhíd Egyesület.

Nyomás: Eden Productions, Nagyvárád

Felelős kiadó: Béres Csaba * Felelős szerkesztő: Aszalós Tímea

* Lapterv és tördelés: E. * Munkatársak: Bíró Orsolya, Fazekas Evelin, Fekete Katalin,

Holczman Gergő, Major Zsuzsa, Pap Enikő, Ványa Blanka

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Săcueni str. Kazinczy Ferenc nr. 5/B, e-mail: erhangja@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro



A kiadvány megjelenését támogatja:



Székelyhíd
Város
Polgármesteri
Hivatala